

För ett tiotal år sedan intervjuade jag ett antal personer om deras inställning till pornografi. Ett uttalande från en porrförlagsredaktör minns jag särskilt väl. Hon trodde att pornografin i framtiden skulle bli mjukare, vackrare och mera romantisk.

En vanlig uppfattning bland "sexliberaler" vid den här tiden var att porren skulle bli ett medel till sexuell befrielse och utveckling. Självt ställde jag aldrig upp på sexliberalismens budskap. Inte för att jag hade något emot sexuell befrielse utan för att jag redan då såg vilken kvinno- och sexsyn som började framföras: den passiva, viljelösa, utlämnade kvinnokroppen, ett föremål för hantering av mer eller mindre våldsam slag.

Pornografin har inte som den kvinnliga förlagsredaktören förutspådde, blivit mjukare och mera romantisk. Och detta är inte heller möjligt, för då skulle det inte längre handla om porr. Det ligger nämligen

Pornografin liknar nazismens judepropaganda

i pornografins natur att framställa kvinnan som sköka. Pornografin har gått emot allt mera våld, brutalitet, sadism och masochism. En stor del av pornografin i dag handlar inte alls om sexualitet utan om segrare och besegrad, bödel och offer. Ett genomgående tema är att kvinnor skall vill och tycker om att utsättas för våld.

"Nymoralister"

När vi kvinnor vänder oss mot den tortyr som framställs i pornografin och som vi förutsätts njuta av, förvåras vår protest till att gälla sexualiteten som sådan och vi kallas "sexuallientliga", "nymoralister",

"sippta" och "pryda". Man påstår att vi tycker sex är smutsigt och nakenhet fult. Vi är sexuellt låsta och vad vi behöver är "ett rejält knull". Vi har länge fallit undan för den typen av argumentationsknep. Det är på tiden att vi hävdar vår rätt att ta oss till sex faktiskt kan vara smutsigt t ex när den går ut på att förnedra en annan människa och att nakenhet kan vara fult t ex att vara naken när alla andra är paklad. Framför allt har vi rätt att hävda att sexuell aktivitet vara både bra och dålig. Vi har rätt att ta oss till vad vi tycker är

dåligt. Och det är bl a den sexualitet som finns i porren.

Susan Brownmiller, författarinna till "Against our will" en bok om våldtäkt, kräver förbud mot all pornografi där kvinnor framställs som vålds- och tortyroffer. Hon hänvisar till att om liknande bilder skulle spridas, och den torterade parten vore jude eller svart, så skulle ett ramaskri höjas från inte bara dem som tiger stilla när det gäller hatpropaganda mot halva mänskligheten — kvinnorna — utan också från många, många andra.

Hur kan det då komma sig att man inte upprörs av bilder där kvinnor binds och styckas, när man gör det av en bild där en vit man lemblästar en svart? Sado-masochismen i pornografin rättfärdigas ideologiskt med hjälp av uppfattningen att kvinnor vill utsättas för våld och plågor och att de tycker om det.

Kvinnohatet och kvinnoföraktet i pornografin kan utnyttjas mot oss på många sätt, att motarbeta vår självständighet, att kuva och binda oss,

att straffa oss för vår "uppkäftighet". Individuer som reducerats till bröstvårtor, fittor och arsten har inte mycket att komma med som hela människor.

Den här tendensen i pornografin bidrar också på andra sätt att skapa motsättningar mellan män och kvinnor. Männen får genom förebilderna om sin egen styrka, självaktning och sexuella potens. Kvinnors underkastelse, avhumanisering och förtungling får hjälpa till att underbygga mäns känsla av maskulinitet på ett lögnaktigt sätt. Det ligger ett grundligt självbedrägeri och en djup falskhet i att bygga upp sin egen styrka och självkänsla på andras framtvängade underkastelse och svaghet. Detta är fascistiskt och det erkänner inte de som försvarar eller låter bli att bekämpa pornografin eller som själva benyttar sig av den.

Hjördis Levin